

μικῆς αὐθεντίας, ὅποια τὰ ἄτοπα καὶ αἱ ἐπικίνδυνοι τοῦ δικαστικοῦ τούτου ἀγῶνος ὁμολογίαι. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ οἰκοθεν θέλει σπεύσει ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἀγωγὴν ταύτην ὁ εἰρημένος φίλος καὶ λυτρωτὴς τοῦ φυλακισθέντος, προαποτρέπων οὕτω τὴν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐπικρεμαμένην κατὰ τῆς ἰδίας τσέπης κίνδυνον τῆς μετὰ ἐπταετίαν πληρωμῆς ἐτέρων 7000 δραχμῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὑπουργὸς ὅστις κήδεται τῆς δημοσίας γνώμης εἶνε ὑπουργὸς ὄντως συνταγματικός. Καὶ τοιοῦτος βεβαίως ἀποδεικνύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Δημοσιεύσαντες ἐπιστολὴν πρὸς τὸν συντάκτην καταγγέλλουσιν δύο καθηγητὰς Γυμνασίων, πρῶτον ἱερωμένους, ἀποβαλόντας δὲ τὸ ἔνδυμα ἱερὰ κοσμιώτεροι γίνονται ἐπεστήσαμεν τὴν ἀγρυπνον αὐτοῦ προσοχὴν σπεύσαντος αὐθροεὶ νὰ πληροφρηθῇ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Εὐτυχῶς αἱ πληροφορίαι τοῦ ἐπιστολογράφου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕνα ἦσαν κατ' ὄνομα καὶ πρᾶγμα ἐσφαλμέναι· διότι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ἔφερε ποτὲ ἔνδυμα καλογηριδίου, ὡς οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λάβῃ οὐδένα βαθμὸν ἱερωσύνης. Ὁ ἄλλος εἶνε πρᾶγματι ἱερωμένος· ἀλλὰ τὰ ἀναγκάσαντα αὐτὸν αἷτια ὅπως μὴ συνεχίσῃ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, δεινὴ ἀσθένεια, ἐγκατάλειψις προστατῶν, ἦσαν τοσούτῳ πιεστικά ὁ μετέπειτα βίος του τόσον ἀκριβῶς σύμφωνος πρὸς τὴν ἀληθῆ ἱερωσύνην καὶ ἐκ τρίτου ἡ μάθησις αὐτοῦ τόσον στερεὰ καὶ ὁ ζῆλος περὶ τοῦ διδάσκειν τόσον θερμὸς, καὶ ἐν γένει ὁ χαρακτὴρ τόσῳ ἀξιαγάπητος, ὥστε καὶ ὁ ὑπουργὸς εὐρίσκεται ἐν δυσχερεὶ θέσει τί νὰ πράξῃ, τὸν νόμον νὰ τηρήσῃ καὶ ν' ἀποκόψῃ μίαν χρήσιμον κεφαλὴν ἢ νὰ σώσῃ μὲν αὐτὴν, παρακάμψῃ δὲ τὸν νόμον. Ἡμεῖς, οἵτινες προεκαλέσαμεν τὴν δυσχέρειαν ταύτην, τολμοῦμεν νὰ τῇ προταθῶμεν καὶ ὡς πλοηγοί. Ἐμάθομεν ὅτι καὶ ἄλλοτε καταγγελία τοιαύτη ἐγένετο κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ, ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης ἀπεκρίνατο, γνωρίζων τὸν ἠθικώτατον βίον αὐτοῦ, ὅτι οὐδεὶς κανὼν παραβιάζεται, οὐδεμία δὲ συνειδήσις σκανδαλίζεται ἔαν ὁ κ. Ὀλύμπιος ἐξακολουθῇ διδάσκων. Καὶ τί ἄλλο ἦσαν οἱ Ἀποστολοὶ εἰμὴ διδάσκαλοι. Ἡ πυξὶς μας λοιπὸν ἀποφαίνεται τοῦτο: Νὰ μὴ γίνῃ ὁ ὑπουργὸς μητροπολιτικώτερος τοῦ Μητροπολίτου!

Πλὴν ὅσων ἐν τῷ περὶ τοῦ κ. Βούρου ἄρθρῳ ἡμῶν λέγονται, ἐνθυμούμενοι τώρα καὶ τὸ παρομοίᾳ φύσεως συμβᾶν τοῦ κ. Σκουλούδη, φυλακισθέντος καὶ αὐτοῦ, ἀναλογιζόμεθα τί ἄρα γε νὰ περιέχῃ τὸ τραπεζιτικὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα διὰ νὰ τὸ ἀποτροπήζονται καὶ νὰ τὸ ἀποκηρύττωσι καὶ ὡς ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπαρνῶνται αὐτοὶ τὸν ἑαυτὸν τους; Δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἐντιμὸν, ἀρκετὰ ἠθικόν, ὥστε νὰ μὴ ἀντέχῃ, ὡς κρύφια τινα ἐπαγγέλματα, εἰς δημοσίαν ὁμολογίαν; Παρισυναί τινες καὶ Βιενναῖαι ἐλεύθεραι κόραι ἐπαγγέλλονται τὴν τέχνην των ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀρωματοπωλίδος ἢ χειροκτιπωλίδος· διὰ τοὺς τραπεζίτας μας λοιπὸν χρησιμεύει καὶ ἄρωμα καὶ χειρόκτι καὶ κυρίως σαποῦνι ὁ τίτλος τοῦ κτηματίου; Ἡ πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς αἷτια φυσιολογικὰ καὶ νὰ ζητήσωμεν εἰς τοὺς ἐγκεφαλικούς λοβούς τὴν βλάβην ἣτις ἐξηγεῖ τὰ διάφορα πάθη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ τὴν φιλαργυρίαν; Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν ὁ-

μῶς οἱ κυρίως τραπεζίται ὅπως φέρονται ἀρνούμενοι τὸ ἐπάγγελμα των καὶ δὴ ἐπιτρέποντες οὕτω ἄλλην ἐξήγησιν τοῦ πλούτου των θὰ καταντήσιν ἐπὶ τέλους ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα, ἄνθρωποι δηλαδὴ ἀγνώστου τέχνης καὶ διαμονῆς.

Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος κ. Ν. Μπέτσος, καθὰ πληροφοροῦμεθα, προσεκληθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξετασθῇ εἰς τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονα τῆς κοινότητος Σερρῶν. Χαίρομεν πολὺ ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», καθόσον ἀφορᾷ τὰ προξενικὰ Σερρῶν καὶ Ἀδριανουπόλεως εἰσηκούσθη καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀποτυχόντων προξένων ὁ μὲν μετετέθη, περὶ τοῦ δὲ γίνεται βεβαίως φροντὶς μεταθέσεως.

Δικαίως παραπονούνται οἱ ἐνταῦθα Σμυρναῖοι ὅποταν τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πατρίδος των ἔρχεται τὴν Κυριακὴν, ἢ δὲ διανομὴ τῶν γραμμάτων γίνεται τὴν Δευτέραν. Τοῦτο εἶνε παρὰ πολὺ ἀνατολίτικο, καὶ οὕτε μάλιστα τοιοῦτο, διότι ἐν Τουρκίᾳ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, μετὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φακέλων, γίνεται ἡ διανομὴ.

Χθὲς ἐξεφωνήθη ὁ δεῦτερος Μακεδονικὸς ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Κ. Ἰεροκλέους ἔξω εἰς τὰς Στήλας ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἀπὸ χειρογράφου αὐτὴν τὴν φωνήν, ἀλλὰ θαρραλέωτερον καὶ ρητορικώτερον λησμονουμένων κάπου κάπου τῶν χειρογράφων καὶ ἐπιδιδόμενου τοῦ ἀγορητοῦ εἰς ζωηρὰν ρητορικὴν, ἐπικροτηθεὶσαν ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου. Τὸν λόγον τοῦτον δημοσιεύει αὔριον ἡ «Μακεδονία».

Ἐπάρχει ἡ δὲν ὑπάρχει διατίμησις ἀμαξῶν; Ὑπάρχει διατίμησις δραχμῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως; 4 δρ. ἐκτὸς τοῦ σχεδίου δι' ἐξοχικὸν περίπατον. Καὶ ὅμως ὁ ἀμαξηλάτης Παναγιώτης Βρανᾶς διότι ἐζητήσε παρὰ τοῦ ἐμπόρου κ. Π. Βερσῆ 4 δρ. διὰ νὰ τὸν πάγῃ εἰς τὰ Καλάμια, ἔξω καὶ ἔξω τῶν Πατησίων, κατὰ τὸν Ποδονίφτην σχεδόν, εἰς τοῦ Σουρμελῆ τὰ κτήματα, ἐνθ' ἃφ' ἐτέρου προηγουμένως τῷ ἤρνετο καὶ τὴν δραχμὴν ἦν τοῦ ὠφελεῖ διότι ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῆς Τραπεζίης τὸν πῆγε ἕως τὸ Πολυτεχνεῖον, κατεδικάσθη σήμερον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου εἰς **30** δρ. πρόστιμον, λόγῳ καὶ ὅτι ἐξύβρισε τὸν κ. Βερσῆ, **χωρὶς μάρτυρα**. Εὖγε! κύριε Δημόσιε Κατήγορε, ἤξιζες νὰ ἦσῃ ἐν Τουρκίᾳ καθὼς! Κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐζήτησις νὰ συμβιβάσῃς τὸν ἀμαξηλάτην μετὰ τοῦ ἐμπόρου μὲ μίαν δραχμὴν, τὴν ὅποιαν θὰ τοῦδιδε νὰ δώσῃς τοῦ κ. Βερσῆ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐτῷ καὶ δικαστικῶς ὡρεὰν ἐλευθερά κυκλοφορία διὰ τῶν ἀμαξῶν. Παρακινούμεν τὸν κ. Βερσῆ νὰ καταγγείλῃ τὸν κ. Δημόσιον Κατήγορον, διότι αὐτὰ πλέον δὲν τρώγονται.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἣτις ἐψάλη χθὲς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἐν τῷ ῥωσικῷ ναφ' πρὸ τοῦ νεκροῦ τοῦ τρυφεροῦ θυγατρίου τοῦ πρέσβους τῆς Σερβίας παρῆσαν πολλοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ πρωθυπουργός, ὁ κ. Κοντόσταυλος, καὶ ὁ κ. Ράλλης. Τὸ πτώμα ὠδήγησαν ἀπὸ τῆς ἀμάξης εἰς τὰ ἔνδον τοῦ ναοῦ ὑποβαστάζοντες ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Γουλιμῆς.

Ἡρακλῆος περίπατος μορφοῦται ὁλονὲν ὁ χαραχθεὶς δρόμος τοῦ νεαροῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πατρῶν, στρωννύμενος μέσῳ τοῦ ἐλαιῶνος, ὅπου πρὸς τὸ ἐσπέρας χύνεται τόση δρόσος, ἥτις ραντίζουσα τὴν ἀμίμητον θέαν τῆς ἀττικῆς ὁρογραφίας καὶ τῆς ἀττικῆς δύσεως, πληροὶ τὸν ὁδὸν ἀνεκφράστου ἡδονῆς, ἥς ὀλίγοι μόνον δυστυχῶς ἀντιλαμβάνονται, τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο πολὺ διαφερόντων τῶν ἀρχαίων, οἵκινες βεβαίως ἐκ τῆς μελέτης τῶν καλλωνῶν τῆς φύσεως ἐγένοντο τοιοῦτοι καλλιτέχναι. Εἰς τὴν εὐχαρίστησιν προσθέτει ἡ ὄψις τῶν ἐργατῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι ἰταλοὶ μὲν τα τοιμπουκάκια τῶν καὶ Γερμανοὶ μὲν τῆς πίπαις τῶν, ἀθωότατα καὶ εὐσυνειδήτητα ἐργαζόμενοι μὲν λίγο ἄσμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ πολλὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν χεῖρα. Παραπάνω ἱκανοποιεῖ τὸ θέαμα τῶν πρώτων τεχνητῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου, καλούτσικη σιδηρὰ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Κηφισσοῦ, ἥς τὸν ξύλινον ὀπισμὸν ὁ προχθεσινὸς χεῖμαρρος παρέσυρε, καὶ ἀκούει τις τὰς περιοίκους γυναῖκας ὅτι ἐνόμιζε κανέναν πῶς ἦτανε καράβι μὲν κατάρτια καὶ τῷ περὶ τὸ ποτάμι. Παραπλεύρως τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ εἶνε ἡ εἰς τὸν πύργον τῆς βασιλείας ἀμφιδενδροσκεπής, τόσον ὠραία καὶ τόσον δροσερά. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀστὸς ἐνθυμεῖται νὰ ἀναπνεύσῃ τόσον πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τόσον μακρὰν, οὐδέ τις ἀρχὸν ἐφρόντισε νὰ ἀναπτύξῃ παρὰ τοῖς κυκλικοῖς τῶν πλατειῶν ὁρᾶξεις περιπατητικωτέρας.

Κράτος ἀνθρωποφάγων. Ἐνθυμεῖσθε τὸ ἐν Λαυρίῳ ἔγκλημα τῆς 12 Αὐγούστου 1879; Τὸν φόνον δηλαδὴ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος Δημουλέα ὑπὸ τῶν πέρυσιν καταπονηθέντων Κτεναθῆα, Μπουρτζίκου καὶ Λωκέα. Τὸν εἶχαν, κατ' ὅσον ἐνθυμούμεθα λάβει 6000 δραχμάς, καὶ τὸν ἀπέκτειναν. Ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ 5400, ἐλάθησαν δὲ ἡ ἐξωδεδυθῆσαν αἱ 600. Τί νομίζετε, ἔκαμε τὸ σοφὸν Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον; Κατελόγησε τὰς 600 αὐτὰς δραχμάς ὑπαλλή-

λου φονευθέντος ἐν τῷ ἐκπληρεῖν τὸ καθήκον τοῦ εἰς βάρος τῶν κληρονόμων — τί κληρονόμων; ἀνηλίκων ὀρφανῶν τέκνων, καὶ προχθὲς μιὰ καλυθεῖα τὴν ὁποίαν εἶχαν τὰ πτωχὰ ἐτέθη εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν, κατὰ παιδιὰ ἐπετάχθησαν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ λάβῃ τὸ κράτος τὰς 600 δραχμάς! Δικαιότερον νομίζομεν ἦτο νὰ ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κόκκαλα τοῦ φονευθέντος διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ Δημόσιον, ἀντὶ νὰ σύρῃ ἐπὶ τῶν παιδῶν τὸν βρόχον ὅστις μόνον εἰς τὸν λαὸν τῶν καταδίκων ἤξιζεν.

Ὁ πρῶν Κεδιῆς Ἰσμαὴλ πασσᾶς ἐγένετο ἐσχάτως κύριος τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ καλλίστου τῶν παλατιῶν τῆς Φλωρεντίας, οὗτινος οἱ κῆποι λογίζονται ὡς οἱ μεγαλοπρεπεστεροὶ τῆς πόλεως. Ὁ πρῶν Κεδιῆς προτίθεται ὡς λέγουσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ τὰ χαρέμιά του. Τὸ ἡγόρασε δὲ ἀντὶ δαπάνης 1,000,000 φράγκων ποσὸν, ὅπερ δὲν εἶναι καταπληκτικὸν ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ μεγάρου.

Ἐν Τανάγρα τῶν Θηβῶν, τῇ 8 τρέχοντος ἀγνωστοὶ ἐφόνευσαν ἐν τῇ θέσει Καλὸ Πηγᾶδι τὴν Ἀθανασοῦλαν θυγατέρα τοῦ Κ. Στάμου Νίκα, μεταβάσαν ἀπὸ τῆς οἰκίας της διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν ἵππον τοῦ πατρὸς της. Οἱ κακοῦργοι ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν της, φέρει δὲ καὶ τραύματα ἐπὶ τῆς κοιλίας.

— Τὸ στρατοδικεῖον Θεσσαλονίκης ἐφυλάκισε τὸν γέρο πατέρα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Σέρραις Διδασκαλείων κ. Μαρούλη· ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἦν λησταποδόχος· ἀρνοῦνται δὲ τώρα νὰ ἀναγνωρίζουν αἱ τουρκικαὶ τοῦ τόπου ἀρχαὶ τὴν γερμανικὴν ὑπηκοότητα τοῦ κ. Μαρούλη, ἐνῶ τὴν ἀναγνωρίζουν τώρα 10 ἔτη, λόγῳ ὅτι ἐγένετο τοιοῦτος μετὰ τὸ 1882.

— Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐν Νιγρίτῃ καὶ τοῖς πέρυξ τρυγετοῖς

22

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

22

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 587)

Αἱ κυρίαι εἰσέρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ βαρόνη κλίνουσα πρὸς τὴν μαρκεσιάν.

— Ἄ! ἀγαπητὴ μου θεία, ἐψιθύρισε ταχέως, ὑψοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν, πόσα πράγματα ἔχουμε νὰ ποῦμε!...

Καὶ σφίγγουσα τρυφερῶς τὰς χεῖρας τῆς κ. Μπωλιέ.

— Ξεύρετε ὅτι σὰς ἀγαποῦμε καὶ ὅτι μᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ ὅ,τι σὰς ἀφορᾷ...

Καὶ ἐπειδὴ ἡ κ. Μπωλιέ παρετήρει τὴν Κλαίρην, ἀρχίσαν νὰ προσέχῃ εἰς τὴν σιγαλὴν τῶν δύο γυναικῶν ὁμιλίαν.

— Ναί, ξέρω... Ὁ σύζυγός μου θὰ σὰς τὰ πῆ ὅλα...

Καὶ ριπτομένη ἐπὶ τῆς Κλαίρης, ὡς διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἐκ τῶν ἀπερισκέπτων λέξεων της ἐντύπωσιν.

— Πηγαίνουμε στὴν Ἑλβετίαν, τὸ ξέρεις;... ἀλλὰ δὲν ἠθέλαμε νὰ περάσωμε τόσῳ κοντὰ ἀπὸ τὸ Μπωλιέ καὶ νὰ μὴ ἔλθουμε νὰ σὰς ἰδοῦμε... Θὰ μείνωμε μερικαῖς ἡμέραις· ἔπειτα θὰ φύγουμε μὲ ἅμαξα, καὶ θὰ ῥμποῦμε ἀπὸ τὸ στενὸ τῶν Βερριέρ... Κρῖμα! ὁ στρατὸς μᾶς ὁ καυμμένος! Ὁ βαρόνος ἐπληρώθη εἰς τὸ Ζου εἰς τὴν τελευταίαν μάχην τῆς ὁπισθοφυλακῆς μὲ τοὺς γερμανοὺς ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ τοῦ Βέρδερ... Ὁ σύζυγός μου ἐφέρθη σάν ἥρως... Ἀπὸ διακοσίους ἀνθρώπους, ὅπου εἶχε τὸ τάγμα του... οἱ πτωχοὶ ἐπάγωσαν ἀπὸ τὰ χιόνια... δὲν ἔφερε πίσω παρὰ ἑκατό... Καὶ δὲν τοῦδωκαν παράσημο!... Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα βασιδικοί... Ἄ! αὕτῃ ἡ κυβέρνησις τί κακοήθης ποῦ εἶναι... Τί φρονοῦν ἐδῶ; Θὰ δεχθῇ ὁ Γαμβέττας τὸ ὑπουργεῖον;

Καὶ ἐπροχώρει ἡ βαρόνη, μειδιῶσα, ζωηρά, ἐπὶ τὸ δραματικώτερον ὁμιλοῦσα, φλυαροῦσα ὡς παπαγάλος, μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἀντικείμενον μὲ εὐκνησίαν ἰδεῶν καὶ ποικιλίαν ἐκφράσεων, ἐκπληκτικὴν. Ζῶν καλειδοσκοπίον, ἀλλάζον τὰς εἰκόνας του καὶ ποικίλον τὰς ἀπόψεις του στιγμιαίως.

είναι άριστος φέτος, αϊ δέ σταφυλαί πολύ εύθυναί. Οί φίλοι του Βάκχου, οί όποιοι και εκει δέν είναι όλίγοι, τρελλαίνονται εκ τής χαράς.

— Μετ' εκπλήξεως μαυθάνομεν ότι οί υπότροφοι του Βελ- λειού κληροδοτήματος δέν έλαβον εισέτι τά ώρισμένα χρηματικά μηνιαία του μηνός Σεπτεμβρίου. Δέν γινώ- σκομεν την αίτίαν τής τοιαύτης άδίκου καθυστέρησης, αλλά βεβαίως δέν άμαρτάνομεν φρονούντες ότι ή καθυστέρησης αύτη γίνεταί πρόξενος σπουδαίου κακού. 'Η λέξις υπότροφος ση- μαίνει σπουδαστήν πτωχόν και μη έχοντα πού την κεφαλήν κλίνει. 'Ο δέ μη έχων πού την κεφαλήν κλίνει, λαμβά- νων δέ την υποτροφίαν αυτού ούχι έν άρχή του μηνός, όπως κυρίως έπρεπε νά γίνηται, ούδє εις τό τέλος αυτού, αλλά μό- νον κατά τά μέσα του δευτέρου μηνός, ό τοιοϋτος πώς θα ζήση; πώς θα πληρώση τό ένοίκιον αυτού; πώς θ' άγο- ράση τά βιβλία αυτού; 'Η καθυστέρησης αναγκάζει τούς πτωχούς φοιτητάς νά υποβάλλωνται εις πιστώσεις, οϊτινες πολλάκις γίνονται αίτία τής κατασχέσεως τών τραπεζών και τών κλινών αυτών υπό τών πιστωτών!

— Εις την λειτουργίαν τών έν Σέρραις Διδασκαλείων προσ- ετέθη νέος ισχυρός μοχλός, ό εύφυής και πολυμαθής νέος κ. Στέργιος Πολύκριτος, όστις και έν Κωνσταντινουπόλει επί πολλά έτη διδάξας έδωκε περιφανή δείγματα τής ικανότη- τος αυτού. Συγχαίρομεν εκ θερμής καρδιάς αυτώ τε και τούς εκπαιδευτήριους τούτοις.

— Διευθυντής Διδασκαλείου έν Θεσσαλονίκη διωρίσθη ό επί φιλω όνόματι 'Επίσκοπος Δέδδης, τέως τοποτηρητής Βωθενών, άνήρ χρηστός και νοήμων δι' ού εύχόμεθα τό Δι- δασκαλείον νά ευημερήση έμπνεομένου τοίς μαθηταίς ότι δέν εινε συνήθεις διδάσκαλοι, αλλά άπόστολοι ιδέας εθνικής.

— 'Εν πλήρει φαιδρότητι και διαχύσει χαράς έτέλεσε τούς άρραβωνάς του χθές ό φίλος ιατρός άνθυπιάτρος κ. Γε- ώργιος Πρασσάς μετά τής γαλακτώδους και χαριτοβρύτου

δεσποινίδος Μαρίας θυγατρός του καθηγητού κ. Σιάτου. Τό «Μη Χάνεσαι» τοίς εύχεται ταχίστην την στέψιν.

— 'Αφίκετο προχθές εκ Λεωνιδίου και επιστρέφει σήμε- ρον ό αξιόλογος νέος κ. Παύλος Παπαγεωργίου.

— Χθές πάλιν κατά την συνοικίαν μας Κυριακάτικα κρεο- πώλης εκτόπησε διά μαχαίρας παντοπώλην εις την χείρα, ήτις και νομιζομεν κινδυνεύει νά εκκοπή.

— Χθές ώρα 3 μ. μ. κατά την όδον Πειραιώς ό άμαξη- λάτης Α. Ποριώτης παρέσυρε διά τής άμάξης τόν Α. Σου- λιώτην και έτραυμάτισεν αυτόν έλαφρώς κατά την κεφαλήν.

— Χθές τή πρωϊαν ό Χρ. Πάστρας κρεοπώλης κατά την όδον Λέκα έτραυμάτισε δι' έγχειριδίου τόν Α. Βώκον παντο- πώλην, ό δράστης συνελήφθη.

— Χθές την 6 μ. μ. ώρα ό Β. Κουρόπουλος σκοπών ν' άποκτείνη ένεκα έρωτικών λόγων τόν Α. Σκουλούδη μουσι- κόν μετέβη εις την παρὰ την όδον 'Αγίου Διονυσίου οικίαν του Σκουλούδη καθ' ού έπυροβόλησε διά μεγάλου πιστολίου πλήρους σφαιρών και έτραυμάτισεν έπικινδύνως. 'Ο δράστης έγεινεν άφαντος.

— 'Εν Ναυπάκτω συνελήφθη ό διαδότης φυγόδικος Ν. Καρανικόλας και οί φυγόποινοι Α. Κωστόπουλος ή Καρατζάς, Χρήστος 'Αποστολόπουλος, Α. Τρίχας και Εϋθ. Θωμόπουλος.

— 'Εν ταίς επαρχίαις Λακεδαιμόνος και Γυθείου συνελή- φθησαν κατά τόν παρελθόντα μήνα φυγόποινοι μέν 20, εξ ών οί πλείστοι κατηγοροϋτο επί τραύμασι, φυγόδικοι δέ 12 πάντες επί άναιρέσει και φόνω, εκτός ενός κατηγορουμένου επί βιασμῶ.

— 'Εν Πάρῳ τής Κύπρου ένέσκηψεν ή εύλογία εις τά πρόβατα και αίγας, ή δέ επιτόπιος αρχή άπηγόρευσε την εκείθεν έξαγωγήν αυτών πρὶς περιορισμόν τής νόσου.

— 'Ο κ. Αϊκατερινιαδης έχει επιστολήν του έν τῷ γρα- φείῳ μας.

'Η μαρκησία και ή Κλαίρη την ήκουον εκπληκτοι και ζα- λισμένοι. 'Εν τή σιωπῇ και τή γαλήνῃ τής έξοχῆς είχαν γί- νει σοβαρά και σιωπηλαί.

'Η ζωηρότης αυτῆς τής παρισινής με τὰ θωρυβώδη και πεταχτά ακκίσματά της ταίς έπροξένει σκοτοδινίασιν.

Χωρίς νά περιμένη την εις την έρώτησιν της άπάντησιν, ή βαρώνη διέτρεξε ταχέως την αίθουσαν και διευθυνομένη πρὸς έν παράθυρον όπθεν ή θέα εξετεινέτο μακράν επί τής σκιερᾶς κοιλάδος, εις τό βάθος τής οποίας έσπινθηροδύλου αι καπνοδόχοι του έργοστασίου, ρίπτουσι έν τῷ σκότει λάμ- ψεις πυρκαϊᾶς, άνέκραζε κτυπώσα τὰς χείρας της με παι- δικόν θαυμασμόν:

— Τί ώραία! Σάν σκηνή τής όπερας φαίνεται... 'Α! ή φύσις... Τί εύτυχεις πού εισθαι νά ζήτε έδῶ μέσα 'στα δάση! Τί καλή ζωῇ και πὼς διατηρεῖται ό άνθρωπος! Κυ- τάζτέ με θεία, και συγκρίνετέ με με την Κλαίρην. Είμεθα τῆς αυτῆς ήλικίας και αν με ιδῇ κάνεις με πέρνει γιὰ μη- τέρα της... Είναι από τούς χορούς, τὰς επισκέψεις, τὰ θέ- ατρα, ή κακονύχτιες τὸν καταστέφουν τὸν άνθρωπο... Τόσαι διασκεδάσεις καταντὸν εργασία πλέον! Χαμογε- λᾶτε θεία; Μπορεῖτε νά μου πῆτε, ότι μπορούσαμε νά ζοῦμε αλλοιῶς, νά πηγαίνουμε νά καθώμαστε τέσσαρες μήνες 'στο κτῆμά μας, 'στην Βουργουνδία... Βέβαια. 'Αλλά ό βαρώνος είναι σοφός, έχει τούς κύκλους του εις τό Παρίσι. 'Εχει επιστημονικά συνδέρια, 'Ακδημίαν... 'Εγὼ έχω

χίλιας υποχρεώσεις, τὰς οποίας δέν μπορῶ ν' αφήσω, νά δια- τηρήσω σχέσεις, νά μοιράσω έλεημοσύνας... 'Επειτα ή κόρη μου, δέν μπορῶ νά την αφήνω με την γκουβερνάντα. Και αφού πάγουμε δύο μήνες εις τὰ λουτρά, ταξιδεύουμε άλλους δύο, πηγαίνουμε και 'στην Νίκαια δύο μήνες... βλέπετε τί μάς μένει... 'Α είμαι κατακουρασμένη. Κα- θήμεθα;

Και περὶ ὅσα μεταξὺ τῆς Κλαίρης και τῆς μαρκησίας ὡς άνεμοστρόβυλος ή βαρώνη έρρίφθη επί του άνακλίντρου τῆς κ. Μπωλιέ.

— 'Ελᾶτε τώρα, πέτε μου πὼς περνᾶτε. Τί κάνετε έδῶ; 'Ο 'Οκτάβιος; Και ό γείτων σας ό σιδηρουργός;... Βλέ- πετε 'θυμᾶμαι ότι μου γράφετε. 'Α! Θεέ μου! τί θα γι- νώμαστε, αν δέν είχαμε μὴ στάλα κεφάλι.

Κλίνουσα την κεφαλήν ή βαρώνη εκλεισεν ήδέως τούς ο- φθαλμούς, έτοιμαζομένη ν' άκούση με όλην της την καρδιά την μαρκησίαν και την έξαδέλφην της... 'Ηκολούθησε στιγ- μη σιωπῆς, και, σχεδόν χωρὶς διακοπήν, ὡς κελαδιστικόν πτηνόν, τό όποῖον αφού τραγουδήσῃ και την τελευταίαν στροφήν του άσματος του, άποκοιμάται εις τό χεῖλος τῆς φωλεᾶς του, ή παρισινή, κουρασμένη από τό ταξείδι, άφῆκε νά πέσῃ ή βεβαρυμένη κεφαλή της επί του με παλαιὰ τρί- χαπτα γαρνιρισμένου έρσεινιώτου, και ή έλαφρά άναπνοή, ή διερχομένη μεταξὺ τών ήμιανοίκτων χειλέων της, έφανέρω- ότι ή φλυαρία της υπεχώρει εις τὸν ύπνον.

- - Παρκαλείται ὁ φίλτατος κ. Τοπάλης νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΜΥΡΝΗΣ

(ΤΟΥ ΕΙΛΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σμύρνη 8 Ὀκτωβρίου.

Μεγίστη καὶ ἀνυπολόγιστος συμφορὰ ἐνέσκηψεν αὖθις ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Οἱ δεινῶς πρὸ διετίας δοκιμασθέντες κάτοικοι διεσείσθησαν πάλιν καὶ κατεπλακώθησαν ὑπὸ σεισμοῦ φοβεροῦ καὶ θλεθρίου. Ἐντρομοὶ ἐξεληθόντες εἰς τὸ ὑπαιθρον κατεβράχνησαν ὑπὸ ραγδαιοτάτης βροχῆς ἀσκεπεῖς οἱ πλεῖστοι καὶ ἀκάλυπτοι. Πέποιθα, ὅτι ὁ αὐτόθι Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴν ἀπαξάπασα δὲν θὰ μείνῃ ἀνάληγτος εἰς τοὺς στόνους καὶ τὰ παθήματα τοῦ κατὰ μέγα μέρος ὁμογενοῦς πληθυσμοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς Χερσονήσου. Ὑψωσον τὴν φωνήν σου, φίλτατε Βλάση, ὑπὲρ τῆς δυστυχίας κάλεσον καὶ τὸν λοιπὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν παθόντων ὁμογενῶν ἡμῶν ἀρωγήν. Μὴ ὀλιγώρως ἔχετε ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὁμογενεῖς πληθυσμοῖς. Ἡ Μικρὰ Ἀσία εἶναι ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία συνάμα τοῦ ἀποικιακοῦ Ἑλληνικοῦ βέβηματος.

Τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον τῇ Ἑλληνικῇ κοινῇ ἐπιβάλλεται ἡ πρὸς τὴν ἐρυθραϊάν Χερσονήσον ἀρωγὴ καὶ ἀντίληψις ὅσῳ κατὰ τὴν παρελθούσαν πρὸ διετίας θεομηνίαν ὁ Ἑλληνισμὸς ἀποκλειστικῶς σχεδὸν τὴν πολυπαθὴ Χίον συνέδραμε, ψυχίων τινων δοθέντων σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐπίσης δεινῶς δοκιμασθέντας κατοίκους τῆς Ἐρυθραίας. Δὲν εἶχον οἱ ἀτυχεῖς συγγενεῖς καὶ συμπολίτας εὐπόρους καὶ μέγα δυναμένους εἰς τὰ μεγάλα Εὐρωπαϊκὰ κέντρα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐν μείρᾳ Καρὸς ἐτέθησαν. Ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν ταύτην συμφορὰν τὴν δεινῶς αὖθις κατενεχθεῖσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

τῶν πρὸς ὁμογενεῖς κοινότητας φιλόανθρωπος στοργὴ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας θὰ συμβαδίσῃ μετὰ τοῦ πρὸς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἀρετὴν καθήκοντος. Ἡ δ' ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἐνέργειαν ἀρχέβουλος εἰσήγησις τῷ Ἑθνικῷ τύπῳ κατ' ἐξοχὴν ἀπόκειται ὅτινι οὐ μόνον καθηκόντως ἡ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐξαρσις ἐπιβάλλεται ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς Ἑθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ συνοχῆς διδασχὴ.

Τὸν ἀντίκτυπον τοῦ σεισμοῦ ἡσθάνθησαν ὅλη σχεδὸν ἡ Ἰωνία, ἡ Λυδία καὶ αἱ Ἰωνικαὶ νῆσοι, οἱ δὲ Σμυρναῖοι ἔντρομοι ἐξεληθόντες τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων αὐτῶν τῇ 3 ὥρᾳ καὶ 38' Μ. Μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡσθάνθησαν σεισμὸν παρατεταμένον.

Αἱ δὲ πόλεις καὶ νῆσοι ἐν αἷς ἀνωτέρω ὡς ἐγράψαμεν ὁ σεισμὸς ἦτο ἰσχυρὸς ἀλλ' ἀνευ ζημιῶν εἰσὶν ἡ Μαγνησία, ἡ Φιλαδέλφεια, ὁ Κασαμπᾶς, ἡ Μενεμένη, τὸ Παϊντήριον, τὰ Θείρα, τὸ Ὀδεμὲς, τὸ Αἰδίνιον, ἡ Νέα Ἐφεσος, ἡ πόλις τοῦ Τσεσμὲ, ἡ Χίος, ἡ Σάμος καὶ ἡ Μιτυλήνη. Εἰς τὸ ἐγγὺς ἡμῶν χωρίον Βουτζᾶ, κατέπεσεν εἰς τοίχος, οὐδενὸς παθόντος εὐτυχῶς. — Μεταξὺ τῶν ἐν Ἀλλατσατοῖς θυμάτων τοῦ σεισμοῦ ἀναφέρονται δύο πλοίαρχοι ὁ ἐκ Πλωμαρίου τῆς Λέσβου Ξεφτερᾶς μετ' ἀρκετοῦ χρηματικοῦ καὶ ὁ ἐκ Γαλαξιδείου Γιαννούλης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΤΟΔΙΚΕΙΩ.

Δευτέρα, 8 Ὀκτωβρίου

Εἶναι ἡ πρώτη τοῦ κακουργοδικείου συνεδρίασις σήμερον. Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἔνορκοι ἔρχονται ἀκροβολιστικῶς καὶ βαρυσστιμμένοι, ἀφοῦ ἀρκετὴν ὥραν ἐκυνηγήθησαν ἀπὸ τοὺς κλητῆρας.

Ἐπὶ τέλους κατορθοῦται νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς καὶ προσάγεται ὁ κατηγορούμενος *Ἰωάννης Χρυσου-*

Ἡ μαρκησία καὶ ἡ Κλαίρη ἀντήλλαξαν εὐμενὲς μεδιᾶμα, καὶ λαμβάνουσα, καθεμία τὸ ἔργον τῆς ἐπερίμεναν τὴν ἐξέγερσιν τῆς χαριτωμένης γυναικὸς, ἥτις ἦτο τὸσῳ παιδί.

Ἡ βαρὼν Πρεφὸν, τὸ γένος Σοφία δ' Αἰνκούρτ — εἰρωνία τῶν ὀνομάτων! — Τὸ ὄνομα τῆς σοφίας εἰς μίαν τρελλήν — ἦτο μονογενὴς κόρη μιᾶς ἀδελφῆς τοῦ μαρκησίου Μπωλιέ. Ἀνετράφη μαζὶ μετὰ τὴν Κλαίρην. Ἀπετέλει εἰς τὸ σχολεῖον καὶ αὐτὴ μέρος τοῦ κόμματος τῶν εὐγενῶν, τοῦ τὸσῳ φοβεροῦ διὰ τὰς μικρὰς πολιτίδας. Καὶ αὐτὴ ὡσαύτως εἶχε γνωρίσει τὴν κόρην τοῦ κυρίου Μουλινέ. Καρδιὰ ἀγγέλου, ἀλλὰ μυαλὸ πουλιοῦ, κατεγίνετο αἰωνίως νὰ ἐπανορθώσῃ διὰ τῆς ἀγαθότητός της τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπροξέεινε διὰ τῆς ἐλαφρότητός της. Καὶ πολὺ εἶχε συντελέσει εἰς τὸ ν' ἀναπτυχθῇ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ἔτρεφεν ἡ Ἀθηναῖς ἐναντίον τῆς δεσποινίδος Μπωλιέ. Αὐτὴ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν εἶχεν ὀνομάσει τὴν δεσποινίδα Μουλινέ, ἡ μικρὰ Κακάο. Καὶ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο μεταξὺ τῶν δεκατριῶν τούτων κορασίων νὰ συναφθῇ μάχη, ἡ Κλαίρη, ἡ μεγαλειτέρα δυνατοτέρα καὶ λογικωτέρα μετὰ ἀλαζωνικὸν ὕφος ἐμπόδισε τὰς ἐχθροπραξίας.

Ἡ Ἀθηναῖς ἡρεθίσθη περισσότερον κατ' ἐκείνης ἥτις ἐμεσολάβει παρὰ κατ' ἐκείνης ἥτις προσέβαλλε. Ἐπειτα δὲ ἡ δεσποινὴς Μπωλιέ, ἕνεκα τῆς πρωΐμου δυνάμεως τῆς χαρακτῆρός της, ἐπεδύλατο ἐφ' ὅλων τῶν τῶν συμμαθητριῶν. Ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀριστοκρατίας ἐκείνης,

ἡ ὁποία καθίστα τὸν βίον τὸσῳ σκληρὸν διὰ δεσποινίδα Μουλινέ. Αὐτὴ λοιπὸν ἕνεκα τῆς ὑπεροχῆς της προεκάλεσε τὴν ἔχθραν τοῦ περιφρονουμένου παιδίου.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ποτε ἡ Κλαίρη δὲν εἶχε πειράξει τὴν Ἀθηναῖδα, ἀλλ' οἱ χαρακτῆρες τῶν ἦσαν ἀπολύτως ἀντίθετοι. Τὸ πᾶν ἐν τῇ ἀριστοκρατίδι ἐκείνῃ προσέβαλλε καὶ ἐλύπει τὴν πολιτίδα αὐτήν: ἡ κομψότης τοῦ ἀναστήματος τῆς ἡ λευκότης τῶν χειρῶν της, ἡ πολυτελὴς ἀπλότης τῶν ἐνδυμάτων της μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ταχυδρομικοῦ χαρτιοῦ της, τὸ ὁποῖον ἐκοσμεῖτο μετὰ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος της.

Ἡ Κλαίρη καὶ αἱ φίλαι τῆς ὠμίλουν μετὰ τὸ σὺ μεταξὺ τῶν. Ἐν τῇ μικρογραφίᾳ τοῦ μικροῦ τούτου κόσμου ἐλάμβανον χώραν φοβεράν διενέξεις. Ἡ Σοφία δ' Ἀνκούρτ, ὀργίζομένη, δὲν ἤθελε νὰ τῆς ὀμιλῇ μετὰ τὸ σὺ ἡ κόρη τοῦ σοκολατιέρη, καὶ αὐτὴ τῆς ὠμίλει πάντοτε πληθυντικῶς. Ἡ Κλαίρη γελῶσα δι' αὐτὰς τὰς διακρίσεις, αἵτινες τῇ ἐφαίνοντο παιδαριώδεις, ὠμίλει ἐνικῶς πρὸς τὴν Ἀθηναῖδα. Καὶ αὐτὴ ἐν τῇ οἰκειότητι ταύτῃ διείδεν ὕβριν. Ἡ ἐχθροπάθεια τῆς Μουλινέ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς Κλαίρης. Προσεποιήθη ὅτι δὲν τὴν παρετήρει. Καί, ἀκουσίως τῆς ἴσως, ἡ διὰ τὴν Ἀθηναῖδα περιφρόνησίς της κῆρυξ.

(ἀκολουθεῖ)

φρός ἀνὴρ 39 ἐτῶν, ὡς λέγει, φαινόμενος ὡς σαράντα πέντε, με ὀφθαλμούς ἀλαμπεῖς καὶ κτηνώδεις, με παρειὰν κοίλα, με τρίχας ὑποψάρους, κατηγορούμενος ἐπὶ παντοσιδεῖ ἀσελγείᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐπταστοῦς κορασίου, Χαρικλείας Βουρδουλᾶκη.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Καρατζᾶς ἀναγινώσκει τὸ κατηγορητήριον, δι' οὗ ὁ κατηγορούμενος κατηγορεῖται ὅτι ἐπέφρυσεν ἐν Σύρῳ κατὰ διαφόρους ἐποχάς, εἰσάγων τὴν παθοῦσαν εἰς τὸ παρά τὸ σχολεῖον ἐνῶ αὕτη ἐφοῖτα κείμενον φωτογραφεῖόν του καὶ δελεάζων αὐτὴν διὰ γλυκυσμάτων ἡσέλγησεν ἐξάκις κατὰ διαφόρους ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν πρᾶγμα ὅπερ σπουδαίως ἐβλάψε τὴν ὑγίαν τῆς μικρᾶς κορασίδος, ἡ ὁποία δὲν εἶναι οὔτε ὠραία, οὔτε ἄσχημη, μελαχροινή, παχουλὴ, με καστανοὺς ὀφθαλμούς, κινεῖσθαι τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου καὶ καὶ διεγείρουσα ἐναντίον τοῦ Σαρδαναπάλου κατηγορουμένου κύματα, μόλις συγκρατουμένης, ἀγανακτήσεως.

Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου κ. Γρυπάρης ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως ὁ εἰσαγγελεὺς ἀντιτείνει. Τὸ δικαστήριον προσδρευόμενον ἀπὸ τὸν κ. Μακκᾶν ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν τοῦ συνηγόρου καὶ ἡ δίκη προχωρεῖ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἐξεταζομένη ἡ μικρὰ με ὑποτρέμουσαν φωνὴν ἐπιβεβαιοῖ ὅλας τὰς ἀπαισίους λεπτομερείας τοῦ βασιβουζουκικοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἱατρικὴ ἔκθεσις ἐπιβεβαιοῖ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κορασίου καὶ τῆς θείας του, εἰς ἣν κατὰ πρῶτον εἶχε διηγηθῇ τὸ γεγονός, μὴ ἔχον συνείδησιν τοῦ κακοήθους τῆς πράξεως.

Ἀναπλιώτης.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκείθεν τῇ 5 Ὀκτωβρίου :

Δραματικὸς θίασος φέρων ἐπινυμῖαν «Θέσπις» ἀφίκετο ἐνταῦθα ἀρξάμενος ἀπὸ προχθὲς τῶν ἐργασιῶν του.

Τὸ πρῶτον δρᾶμα ὅπερ ἐπὶ σκηνῆς ἀνεβίβασεν ἦτο ἡ Γαλάτεια γνωστὸν ὡς ἐν ἐκ τῶν λαμπροτέρων ἔργων τοῦ Βασιλειάδου.

Ἀπειρον πλῆθος συνέρρευσε ἐν τῇ παραστάσει ταύτῃ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐπιτυχία τῶν ὑποκριτῶν δὲν ἦτο καθολοκληρίαν ἐκφραστικὴ. Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἡδύνατό τις νὰ συλλάβῃ ἰδέαν οὐχὶ ἀποτυχίας διότι ἡ ἀπολιθωσις τῆς Γαλατείας ἦτο κανονικὴ καὶ τὸ σῶμα τῆς ὑποκριθείσης συμμετρικώτατον, οἱ βραχίονες αὐτῆς γυμνοί, ῥοδόχροοι καὶ καλλίσφυροι, ἐτήρουν ἐκφραστικωτάτην θέσιν ἀκίνησίας· καὶ ἐν γένει ἠκολούθησε ἐπιτυχία τις, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐπομέναις πράξεσι ἀπεκαλύφθησαν πολλαὶ ἐλλείψεις καὶ ἀτέλειαι εἰς πάντα τὰ πρόσωπα, διότι τὸν ὑπερβάλλοντα τόνον τῆς φωνῆς των ἐφήρμοστον ἀκαταλλήλως εἰς τινὰ μέρη καὶ ἡ γλῶσσά των πολλάκις δὲν ἐδίδε ἐμπρέπουσαν ἔμφρασιν εἰς τὴν διεγερσιν τοῦ αἰσθήματος καθὼς καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν ἐκάμπτετο ἀτέχνως εἰς τὴν λύπην καὶ εἰς τὴν χαρὰν, συνήθως μάλιστα.

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ὡδευον δύο γείτονες ἐργᾶται πρὸς τὸ Μοναστηράκι παρὰ τὴν ἀγορὰν ὅπως εὗρωσι ἐργασίαν.

— Θωμᾶ, λέγει, ὁ ἕτερος· τί κέρδιες χθὲς ἀπὸ τῆ δουλειᾶ σου;

— Ὅκτῳ δραχμᾶς ποῦ ἐνοικιάστηκα σένα γιαπὶ καὶ

τρεῖς ποῦ πετάκτηκα τὸ μεσημέρι σὲ ἄλλο σπῆτι, καὶ ἐτελείωσα μιὰ βιαστικὴ δουλειὰ ποῦ εἶχαν, ἔνδεκα. Ἐσὺ δὲ Νικόλα πῶς πῆγες;

— Ἐγὼ μόνον ἐπτὰ ἔβγαλα· μὰ σὺ εἶσαι καὶ καλλίτερος ἀπὸ μένα δουλευτῆς καὶ τυχερότερος.

— Ἀχ! καϊμένε νᾶξερές, τὸν διέκοψεν ὁ Θωμᾶς, στενάξας ἀληθῶς ἐκ βάθους καρδίας. Καλλίτερα, ἀδελφε Νικόλα, ζούσαμε πρῶτα ποῦ πέραμε τρεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ πράγματα ἦσαν φτινὰ, καλλίτερα καὶ ποῦ τιμημένα καὶ εἴχαμε καὶ ἀληθινὰ εὐτυχία.

— Ἐνδεκα δραχμᾶς νέας, καὶ πάλι ἀναστενάζεις, ἐψιθύρισεν ὁ Νικόλας, Θωμᾶ θὰ σὲ ἰδῇ ὁ Θεός.

— Ἐσένα Νικόλα δὲν σοῦ κόβει τὸ κεφάλι καὶ νὰ πᾶς σ' ἐκεῖνον ποῦ τροχάει τὰ ψαλίδια νὰ στ' ἀκονίσῃ. Ἀλήθεια μεῖς ὁ στραθὸς λαὸς πλουτᾶμε σήμερα, ἀλλ' αὐτοὶ ποῦ μᾶς αὐγάτησαν ὅλα τὰ πράγματα τὸ κάνουν με σκοπό. Ἐμένα Θωμᾶ με λένε, ἀλλὰ εἶμαι καὶ Θωμᾶς κι' ἔχω δικιο. Αὐτοὶ ποῦ αὐγάτισαν ὅλα σοῦ λέγω, τὸ κάνουν γιὰ νὰ φτωχύνουν ὅλους ἐκείνους ποῦ ἀγαπᾶν τὴν πατρίδα, ἐκείνους ποῦ ποιοῦν ἀληθινὰ τὸν τόπο, νὰ μὴ μπορέσουν νὰ ζήσουν ἐδῶ ἀπὸ τὰ ἔξοδα καὶ νὰ πάρουν τὰ μάτια τους νὰ φύγουν, γιὰτὶ δὲ θάχουν ἀνασασμὸ, καὶ τότες ἅμα μένουν οἱ ἀγιογδύτες μονάχοι, νὰ μᾶς ἀρχίσουν ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ φόρο στὸ φόρο ποῦ δὲ θάχῃς κανένα νὰ σὲ ὑπερασπιστῇ καὶ νὰ δῇς τότε τὸ καζάντι σου.

— Ἀμ ποῦ τὸ ξέρεις Θωμᾶ, ἡ μᾶς κάνεις τὸ φιλόσοφο Σόλωνα;

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι Σόλωνας, ἀλλὰ τάκουσα με τὰ ἴδια μου τ' αὐτιά μου. Σὰν καὶ δαύτους, ὅταν πῆραν οἱ Ἑγγλέζοι τὴν Μάλτα, ποῦ ἦταν τότε περιβόλι, πῆγαν ἐκεῖ καὶ τὰ ἴδια ἔκαναν στὴν ἀρχή. Ἐδιναν τοῦ λαοῦ νὰ κερδίξῃ σὰν κ' ἐμᾶς πολλὰ, ὅσο ποῦ ἔφαγαν ἐκείνους π' ἀγάπαγαν τὸν τόπον, τοὺς δυστύχησαν, τοὺς φυλάκωσαν καὶ τοὺς σκρόπισαν στὴν ἐξορία τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἂν μίλαγε κανένας καλὸς ἄνθρωπος «μωρὲ τί θὰ γίνουμε» σὰν σήμερα δῶ, εὐθὺς ἐσῆκωναν τοὺς χασάπιδες, τοὺς ἐργάτας σὰν κι' ἐμᾶς, ποῦ κέρδιζαν στὸ ποδάρει καὶ φώναζαν μὴ λέτε τίποτα γιὰ τοὺς εὐεργέτας ποῦ μᾶς ἔκαμαν τόσες ἐπιχειρήσεις καὶ κερδιζομε, γιὰτὶ σὰς πνίγομε.

— Ἀληθινὰ οἱ ἱδικοί μας, Θωμᾶ, εἶν' εὐεργέτες.

— Σῶπα, Νικόλα. Ὅσο ποῦ πῆραν ὅλας τὰς θέσεις αὐτοί, ὅσο ποῦ διώξαν ὅσους δὲν τοὺς σύμφεραν καὶ τότε νᾶσου τὸ στραθὸ λαὸ ἀπὸ τὸ κεφάλι, τοῦ βάναν φόρο καὶ στὸ περπάτημα, δὲν τοῦ ἄφισαν σάλιο στὸ στόμα, ὅσο ποῦ τοὺς κάμαν ἀληθινούς μαλτέζους καὶ σήμερα περπατᾶν ξυπόλιτοι καὶ τοὺς φορτώνουν σὰ ζῶα.

— Τί λές, Θωμᾶ, μαλτέζους θὰ μᾶς κάμουν; τοὺς πῆρε ὁ διάβολος τὴ σκούφια τους ἂν ἦνε ἔτσι.

— Τράβα, τράβα, Νικόλα, γιὰτὶ ἀρχίσαμε με τῆς κουβέντες ναῦροῦμε δουλειά.

Φαλέζ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ἵπάρχουν ἄνθρωποι οἵτινες, βαθὺν ἐκπέμποντες στεναγμὸν, ἐκφωνοῦσι τὰς ἐξῆς λέξεις: «Ἀχ! πόσον γλήγορα λησμονούμεθα!» Καὶ ὅμως οἱ τοιοῦτοι ἄς φάγουν εἰς τὸ ξενόδοχον χωρὶς νὰ πληρώσουν καὶ θὰ ἰδοῦν ποῖαν ἀξίαν ἔχει τὸ ἀπόφθεγμα των!